

v nemškem jeziku prepovedal mašo najeti; ali o groza, ko mu ta mož tudi v istem jeziku odgovori, da on lahko najme sv. mašo kjer hoče; tedaj je z dolгим nosom nazaj po stopnicah pobrisal, in v svoji sveti jezi dirjal k cerkovniku prepovedat nadalno trikratno zvonjenje po umrli. Prašamo Vas, g. župnik, ali ste Vi prispevali kedaj za naše zvonove, ali so na Vaše stroške v zvonik spravljani? Sramota od Vas, da bi Vi v svoji besnosti našim rajnim zadnji spominu kratili! Mogoče še je pri Vas, da se predrznete tistim, kateri nočejo Vam po trikrat za olepšanje naše farne cerkve prispevke plačevati, vstop v cerkev prepovedati. Svetujemo Vam, posnemajte v zgled Vašega g. dekana; pred sv. mašo pridigo vpeljati, da ne bode toliko faranov maše zamudilo, in v cerkvi zmrzovalo v tem zimskem času, medtem ko se Vaši cerk. ključarji v zakristiji, pri topli peči grejejo. Ako ste tedaj tako skrbni za svoje podrepanike, tedaj Vas opozarjamo, kar celi roj peči po cerkvi nastavi, da bode šlo po Vašem mnenju, v Vašo večjo čast. Opazovali bomo nadalje Vaše delovanje, in kadar pride čas odkrivanja, tedaj Vam gorje; sejete prepir, želi bodete vihar v vsakem predalu Vam toliko priljubljenega lista.

Opazovalec.

Brezno p. Dravi. V nekem lističu se čudi Št. Janžki župan gosp. Uran, da mu je Brezniški občinski urad njegov slovenski razglas zavrnil. To ni nič čudnega; veliko bolj čudno je to, da hoče g. Uran tudi v Brezniški občini komandirati. Svoje uradno poslovanje ni vsaka občina uredi po svoji volji. Ako bi mi od g. Urana zahtevali enako prijaznost, bi mu tudi slovenski razglas poslali, ker vemo, da se tam slovensko uraduje. Kar g. Uran o sovraštvu govori, ne razumemo. Mi Nemci in Slovenci Brezniške občine živimo že dolga, dolga leta v medsebojnem miru ter si drug drugemu pomagamo in tako bode z božjo pomočjo tudi zana-prej. Tako stoji stvar. Brez zamere!

Iz Kozjega. Tukajšnji slovenski, zelo delovalni okrajni zastop je imel sejo; govorilo se je o novih cestah, katere bodo enkrat delali črez Prevorje; mnogo so obljubili, bomo videli kaj se bode storilo. Govorilo se je tudi o „apotekarju“ natančnosti; o tem zamolčim, ker to govorjenje ni spadalo k tej seji, temveč to je bolj za svoj žep! Dalje občinska tabla, prej dvojezična je sedaj naenkrat popolnoma slovenska. Kmet, drugo leto bode zopet več občinskih doklad! Požarna bramba ima tudi nov slov. napis; imenitno, ali ker ima slovensko komando je že na bobnu. Ob času nesreče bodo pa vrli naprednjaki gasili! Pošta pa ima zdaj že dvojezični napis; poštarica se je premislila, pravica mora biti za vse. Drugokrat več od tukaj!

Kmet iz fare.

Iz Ljutomerja. Ga že majo, ga že majo! Tako je zavpil moj sosed, ko sva se srečala pretečeno nedeljo pred Vaupotičevo gostilno v Ljutomeru. Ves zasopel je stal pred menoj in nekako preplašen je bil. Stopila sva v krčmo, kjer sva sedla slučajno k prazni mizi v kotu pri peči. Ko sva si privoščila nekaj kapljic priznane dobrega Vaupotičevega vinčka, sem poprosil prijatelja, naj mi razloži in pove, kaj se je zgodilo in koga da že „majo“. Šepnil mi je na uho, da naj ne govorim preglasno, ker se gre za jako važno, pa še tajno reč. Začel je nekako: „Veš Jurček, ko sem šel po rani maši mimo pulferturma domu, sem dohitel dva človeka, ki sta govorila med seboj prav tiho. Ker pa dobro slišim, sem ujel tudi besede „v zanjki ima vrat, nikdo ga ne reši več“. Tisti, ki je imel dolgo suktnjo, je še pristavil, da je nadržano to že v cajtingah. Ker se nisem hotel pokazati nevednega, sem se obrnil in jo mahnil nazaj v trg z namenom, da grem k našemu školniku Karba, ker prè toti gospod vse znajo, čeravno niso bili v črni šoli. No, zdaj pa sem našel tebe in ker si ti tudi moder človek, mi povej, če so res že zgrabili tistega vraga, veš, tam v Belotincih, ki vse spotere in tak divja, da ga še naši mešniki nemrejo pregnati.“ — Natočil sem in ko sva spila, sem rekel prijatelju prav tiho na uho: „Ljubi Šumen, ne bodi nor, saj veš, da si vrage ne devljejo zanjke na vrat. V cajtingah ni bil belotinski vrag, tam je bila čisto druga stvar. Naš ljubi „Štajerc“ je predstavljal v zanjki „sokola“ Karleka. To je čisto drug vtič, kaaaj?!“

Šumen me je pogledal ves začuden in je komaj spregovoril: „Sto vragov pa jezero sokolov, jaz mislim, da majo belotinskega na lanci, če pa so totoga zgrabili, pa mi je še ljubše. Saj je zadnji čas.“ — O! sosedne mize se je približal lajnar, ki je pa, ker so bile lajne pokvarjene, popeval prav milo. Končno je zapel še z v srce segajočim glasom: Bog oče nebeški, oglej se na nas, izpusti vse kore hudičev in spak — ter vzami prvaške židove od nas, ker ljubši od takih nam je pač sam vrag. Starček je nabral lepo število raznega drobiža, gostje so pa pogruntali še marsiktero prav primerno. — S sosedom sva se podala na to proti domu, kjer so naju pričakovali vaščanje z veliko radovednostjo, ker so hoteli vedeti, če je Hujbar morda vtiča, ki ima vrat v zanjki, že doj vzal, ali potugrafriral. Prihodnjič bodeva s sosedom naročila tako potugraffijo, ki bode lepša, kakor belotinski škrt, ki ima zeleno obleko in rudečo kapico.

Hrastnik. „Štajerc“ je zadnjič pred občinskimi volitvami v Trbovljah omenil nekako takole: Menda ja ne bodo rudarji glasovali za enega Roša, kateri je svoj čas rekel, da rudarji so za postreljati. Takrat niso rudarji „Štajerca“ poslušali, marveč volili oziroma kompromis držali so s slov. narodnjaki, med katerimi je seveda tudi propadli Roš; no in zdaj se že kesajo. Pri zadnji občinski seji je socialist Malovrh kot zastopnik rudarjev m. dr. tudi rekel: „Jaz prevzamem mesto občinskega svetovalca z obžalovanjem, ker vidim da se je na tisoče delavstva prezrlo; v taki izključno delavski občini se je dalo delavstvu komaj en mandat; poskrbeli bomo, da bo delavstvo zvedelo o tem nečuvnem postopanju! No in liberalce je bilo stam (?) njihovega zahrbtnega dela, to se je videlo na njih obrazih, ker niti eden se ni upal oporekati. Mi pa iz tega vidimo, da rudarji-socijalisti se že kesajo kompromisa z liberalci. Prav je, bodo vsaj enkrat spoznali, kaj znajo slov. narodnjaki. Dokler se narodnjakom gre za čast, za zmago, toliko časa se prilizujejo ubogemu delavstvu, a kadar je treba delavstvu pravih zastopnikov, takrat jim pokažejo pa hrbet. No tisti, ki pravite, da Trbovlje morajo biti „slovenske“, bomo videli, kaj znajo slov. liberalni vodje, no pa Nazdar!

Državni pravdnik — kje si!?

Velikanski polom „Glavne posojilnice“ v Ljubljani je prizadel vse slovenske pokrajine. Grè se za milijone ljudskega denarja. Prvaški lažniki skušajo zdaj napredne zavode očrtni, da bi svoje lastne sleparije zakrili.

Pribijemo sledeče: 1. Bilanca „Glavne posojilnice“ je bila leta sem sleparsko sestavljena. — 2. Največja posojila in kredite se je dajalo brez sklepa sej. — 3. Posamezni člani predstojništva so špekulirali s tujim denarjem. Tako se je kupilo brez sklepa graščino Thal pri Gradcu za 1,200.000 K in se za to svoto tekem 5 let niti vinarja obrestni ni

plačalo. — 4. V bilanci izkazanih skladov sploh ni. — 5. V upravi so grozovite nerednosti, ki se bodo še pred sodnjo obravnavale. — 6. Članom predstojništva se je na stotisoče kron brez jamstva posojalo, tako enemu člannu 165.000 K, drugemu 350.000 K, tretjemu 900.000 K, itd. — „Glavna posojilnica“ ne izplačuje vložnikom ničesar; zapeljati hoče obupane vložnike, da naj se ti zadovoljijo s 50% po odpovedi; polovico svojega denarja naj torej ti nesrečneži izgubijo! — „Celjska posojilnica“ je „Glavno“ za 300.000 K tožila; prišlo je do poravnave, ker je en član predstojništva pustil svoje posestvo zarubiti. To je nepravilno! — Za prejšnjega revizorja je bil posebni konto, pri kateremu se je ime izbrisalo; tako so napačne bilance bile mogoče. Od 4 milijonov malih (kmetijskih in delavskih) vložnikov manjka 2 milijona. Zapeljuje in slepari se nesrečne vložnike.

Zahtevamo torej v imenu oškodovanega prebivalstva, da se odgovorne voditelje „Glavne posojilnice“ takoj v ječo posadi! Drugače izgubi prebivalstvo vse zaupanje v pravičnost sodnije. V zapor s sleparji!

Kathreiner Kneippova sladna kava

služi zaradi svojih nedosežnih vrlin vsak dan na milijone ljudem. Edina prava družinska kava! Po ceni in zdrava.

Novice.

Prijateljem na Kranjskem!

V zadnjem času, zlasti od novega leta sem pričelo se je število naših prijateljev na Kranj-

Smešno pozdravljanje.

Str c angleškega kralja, vojvoda Connaughtski potoval je p. kr. po Afriki. Najbolj se je začudil v deželi Barortso nad smešnim pozdravljanjem črnih domačinov. Zamorci so namreč hoteli svoje posebno spoštovanje vojvodi na ta način izkazati, da so se pred njim na hrbet vlegli. Pri temu so kakor dojenčki z nogami brcali in svoje narodne pesmi prepevali.

Kuriose Begrüssung des Herzogs v. Connaught durch Eingeborene des Barotselandes.

ske v nepričakanem obsegu povišati. Od vseh strani nam prihajajo novi naročniki in se z navdušenjem oprijemajo našega lista. To je posledica dejstva, da tudi med kranjskim ljudstvom pametno mišljenje prodira, da so se trezni ljudje naveličali vedne gonje in da pozdravlja vsako pošteno srce poročanje brezobzirne resnice.

Pred par desetletji vladal je še na Kranjskem popolni mir med slovenskimi in nemškimi prebivalci. Vsak Kranjec je bil ponosen, da je znal tudi nemško govoriti. Narodnostnega boja ni bilo. In kdo bi tajil, da se je ljudstvu takrat bolje godilo? Ali ni ravno v zadnjih desetletjih kranjski kmet na beraško palico prišel? Tam kjer je bilo preje zdravo gospodarstvo, imamo zdaj dolgove, lepa posestva so razkosana, nekdanji posestniki pa trpijo v Ameriki kot sužnji kapitala! Kranjska dežela je do ušesa v dolgih, ljubljansko mesto istotako... In vse to se je v par letih spremenilo! V par letih, v katerih je divjala narodnostna gonja in rodila sovraštvo, bojkot, strast in gnusno politiko! Hribarjev vstop v javnost je začetek konca! Z njim se je pričela brezplodna hujskarija protinemštvu, katerega davčno silo ne sme nikdo prezirati. Z njim se je počela širiti protiaustrijska, srbofilaska struja, ki pljuje na vse to, kar je bilo patriotičnim Kranjcem doslej sveto. Z njim se je pričelo izrabljanje gospodarskih korporacij in denarnih zavodov v politične namene. In zdaj prihaja že vsestranski polom... Hribar je položil ad acta, sam cesar ga je vrغل v staro železje. Mesta in dežela ječijo v dolgovih. Posojilnice pa hitijo v likvidacijo in konkurz...

To je resnica in ker je naš „Štajerc“ edini list, ki se upa to resnico brezobzirno povedati, zato si pridobiva i na Kranjskem toliko prijateljev. Kajti v svojem srcu je nepokvarjeno kranjsko ljudstvo že davno do grla sito nevarne prvaške gonje!

Naši nasprotniki pa divjajo in psujejo in hujskajo. Povsod nagovarjajo ljudi proti „Štajercu“, v svojih listih se kar penijo od jeze, obrekujejo in lažejo... Oh, vi nasprotniki, kako smešni ste! S to gonjo proti „Štajercu“ mu delate le reklamo in čimbolj bodeite naš list zatiral, temveč odjemalcev bomo dobili. Ako je naš list res slab, potem ga mirno pustite čitati; kajti ljudstvo je vendar dovolj zrelo, da loči zrnje od slame. Ako je pa naš list dober, potem vsa vaša smešna hujskarija ne bode pomagala!

Našim prijateljem pa kličemo: Le naprej! Naznaniti nam vsakogar, kdor bi proti „Štajercu“ hujskal, kajti postopali bomo odločno, da branimo svoje pristaše pred nesramnostjo srbofilskih plačanih kreatur...

„Štajerc“ se mora in se bode tudi na Kranjskem razširil!

Prvaški posojilničarji obtoženi. Državno pravdnštvo v Ljubljani je dvignilo obtožbo zo-

per člane predstojništva in nadzornštva „Glavne posojilnice“, katera je z 2 milijona kron dolgov v velikem polomu. Med obtoženci so sledeči prvaki: dr. Hudnik, poslanec Turk, Anton Patrih trgovec, pek Jože Čad, trgovec Jože Maček, trgovec Karl Meglič, svinjski trgovec Elija Predovič, Franc Hren. Seveda so ti možje skozinskoz Hribarjevi pristaši. Zanimivo pa je, da so nekateri od njih (Turk in Meglič) tudi upravni svetovalci „Mestne hranilnice“ v Ljubljani. Pač značilno! Hm, hm!

Rudarji žrtve prvakiših polomov. Pri ljubljanski „Glavni posojilnici“, ki stoji tik pred konkurzom, imajo slovenski izseljenci v Ameriki, večidel vbogi rudarji, nad en milijon kron vloženih. Vbogi ljudje, ki so si te krvave denarje od ust prišparali, ki so upali, da bodejo pozneje v domovini te denarje za zboljšanje svojega življenja porabili, — oddajali so svoj denar narodnjakemu agentu Franku Saxer v Novem Yorku, češ da naj denar v zanesljivi hranilnici naloži. Saxer pa je pošiljal ta denar „Glavni posojilnici“ in je dobil zato seveda visoke provizije. Zaslužil je toliko, da je postal bogatin in se je pred par leti celo v Ljubljano pripeljal ter prinesel seboj židani slovenski trak za Prešernov spomenik... Rudarji v Ameriki pa bodejo bržkone svoj krvavo zasluženi denar izgubili! Takšni so narodnjaki doma in v Ameriki! Saxer seveda taji in laže v svojem listu na vse pretega. Ali kdo mu veruje? Vbogi knapi, vbogi izseljenci...

Epilepsija. V časopisu se množijo v zadnjem času naznanila o važnih iznajdbah na polju praktičnega zdravilstva. Javnost se še ni pomirila vsled iznajdbe krvnega seruma in že se je iznajdbeni duh zdravnikov polastil doslej precej zanemarjenega polja zdravljenja epilepsije. Glavna zasluga grè v tem oziru priznanemu specialnemu zdravniku dr. Aleksandru Szabó, kateremu se je po dolgoletnemu preiskavanju posrečilo, izpopolniti svoj način zdravljenja, tako da z njegovo pomočjo pri težki epilepsiji nepričakovano zdravilne uspehe doseže. Natančnejša pojasnila na vprašanja pacientov ali njih svojcev daje ordinacijski zavod (Budimpešta, V., Grosse Kronengasse 18).

Za konjerejce. Ministrstvo za poljedelstvo vabi vse konjerejce in posestnike konjev, da naznanijo najkasneje do konca tekočega leta svoje prodajne, za plemo sposobne žrebce pisмено neposredno ministrstvu za poljedelstvo z vlogo, ki jo je prevideti s predpisano kolkovno znamko po 1 K. Zglašene žrebce bode pregledal na njih stališču zastopnik državne žrebčarije ako mogoče še ob času pojanja in jih bode po izidu presodbe zaznamoval. Slučajni nakup deželnih žrebcev, kateri bodo spoznani kot popolnoma sposobni plemenski žrebci za dotično deželo, bode izvršila v teku jeseni po razmeri potreščine in na razpolago danih denarnih sredstev temeljem pooblastitve ministrstva za poljedelstvo državna žrebčarija sporazumno z organi poklicanimi k sodelovanju pri deželnem konjerejstvu. Vsled zglasitve kakega žrebca

za nakup kot deželnega plemenskega žrebca se ne ovira med časom slučajno namenjena drugovrstna razpolaga posestnika žrebca, kakor tudi nasprotno sprejetje zglasitve od ministrstva za poljedelstvo ne obveza istega k nakupu zglasjenega žrebca tudi v slučaju njegove popolne sposobnosti. Vsaka zglasitve žrebca mora vsegati njegovi rod, velikost, barvo, starost in ceno, potem kraj, kjer se more žrebec pregledati. Rod žrebca po očetu kakor tudi po materi se mora postavno dokazati. Glede starosti zglasjenega žrebca se opomi izrečno, da se more v posev vzeti le nakup takih žrebcev, kateri so ob času zglasitve, ako so toplokrvni, dopolnili 3. starostno leto, ako so čisto hladnokrvni, ako so že dopolnili 2. starostno leto. Zglasitve takih žrebcev, kateri niso dosegli te starosti, se ne bodo vpoštevale. Zglasitve žrebcev, katere dospejo k ministrstvu za poljedelstvo še le po preteku zgoraj označenega roka, morejo se vpoštevati le v drugi vrsti in sicer le toliko, v kolikor se ni mogla potreščina nadomestnih žrebcev po številu in vrsti pokriti po nakupu pravočasno zglasenih žebcev.

Krapina-toplice. Ravnateljstvu termalne kopalji se je posrečilo, pridobiti za prihodnjo sezijo za kopoljsko restavracijo v Krapini-toplicah vsled svoje izborne kuhinje in kleti z neznega hotelirja g. Johana Sauer. Ta novica se je sprejela s splošno zadovoljnostjo.

Naš članek o sramotnih razmerah v občini Vurmburg pri Ptuj, ki smo ga objavili v zadnji številki, prinesel je tudi dnevnik „Grazer Tagblatt“. Klerikalci v Vurmburgu so lahko ponosni, kako znameniti bodejo počasi po celem svetu postali!

Klerikalci in častna beseda. Slovensko-klerikalni poslanec dr. Jarc je na shodu v Rudolfovem lagal. Kër mu je neki naprednjak Rozman oporekal, rekel je dr. Jarc: „Ako ni res, kar sem trdil, me lahko kot lažnika plakirate.“ No, Rozman je napravil plakate, na katerih je Jarca za lažnika imenoval, Jarc pa ga je tožil. Pri sodnji je Rozman dokazal, da je Jarc lažnik in je bil oproščen. Lepe voditelje ima klerikalno-prvaška stranka!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Kakor grob so molčali klerikalni bratci na shodu v sv. Lenartu, ko je urednik Linhart povedal o papeževem ukazu, glasom katerega ne sme biti noben duhovnik blagajnik ali predsednik kakšnega denarnega zavoda. Niti „be“ niti „me“ se niso upali reči. Proti sv. Očetu se ti tercijali seveda niso upali niti besedice črtniti, svoje politične duhovniške vodje pa tudi niso smeli grajati. In molčali so. Niti Kemperle jim ni prišel na pomoč, čeprav občuje toliko z duhovniki, da ima gotovo že nekaj žegna na sebi. Tudi on je molčal. In to je bilo najpametnejše!

Kdor ne vboga, ga tepe nadloga, — kaj-ne, gospodine Kemperle, slavni urednik slavne „Straže“? Ko ste zadnjič na shodu v Mariboru rogovillili, ste morali vendar izprevideti, da naši kmetje ne sedejo na klerikalni lim. In čeprav ste se tako daleč „ponožali“, da ste vkljub vsej narodnjaški zagriženosti v nemškem jeziku govorili, Vas kmetje niso hoteli poslušati in so Vas malo glasno „odslovili“. Prosili ste milo urednika Linharta za osebno varnost, ki Vam jo je ta tudi zajamčil. In res se Vam ni niti las na glavi skrivil. V zahvalo pa ste načekali v svoji „Straži“ laž, da smo se Vas zbal, da se je ves shod pred Vami tresel... To je bila neodpustljiva laž, g. Kemperle, in mi smo rekli, da Vas nikdar več ne bomo branili. Vi niste vbogali in ste prišli zopet na shod v sv. Lenart. In z enim Krambergerjem ste vodili gonjo. Pozneje seveda ste prišli z solzami v očeh in ste se trepetajoče skrivali za sabljico g. komisarja ter ga prosili zopet za pomoč. Ali — odleteli ste skozi vrata, da je bilo veselje! Vbogajte torej, prijatelj Kemperle, in ne vzprizajajte škan-dalov po naših shodih, kajti tudi naša potrpežljivost ima svoj konec.

Najbolj vjezilo je prelasanega rezervnega oficirja Krambergerja in njegovo pijano tolpo, ko je govornik Linhart omenil Breznika in njegove sladke bratce. Kakor da bi gad pičil, skočil je Kramberger pokonci. Neki kmet pa mu je zaklical: Nikar se ne jezi, šribar, saj ti nisi kriv, da je mrzli Breznik tvoj stric...

Zopet nesreča v zraku.

Dne 29. decembra se je dvignil v Schmar-gendorfu balon „Hildebrandt“ v zrak. Tri tedne niso o njemu ničesar zvedeli; zdaj pa so našli balon, ki je ponesrečil. Padel je namreč iz velikanske višočine v jezero Göhren in je našel lastnik dr. Kohrs kakor tudi drugi drugi prokurist Keidl, svojo smrt. Naša slika kaže v levm kotu balon, v desnem dr. Kohra, spodaj v jezeru zmrznjene

Die Ballonhülle auf dem zugefrorenen Göhrenssee in Fommern.

Die Fundstelle des Ballons „Hildebrandt“.

ostanke razbitega zrakoplova.

Kramberger v sv. Lenartu je posojilnični pisar in prvaški hujškač najhujše vrste. Poleg tega je pa rezervni oficir. Na zadnjem shodu pa je dal najprve svojo besedo, da se bode popolnoma mirno obnašal, potem je pa to besedo požrl in obnašal se je tako, da se ga je moralo s silo iz dvorane vreči. Kaj pravijo tovariši-oficirji k temu? Kaj pravi častni svet oficirjev? Kramberger trdi, da se ga je pri laséh iz dvorane vlekle. Ali je to častno za rezervnega oficirja?

Nesrečni Kemperle. Slavni urednik duhovite mariborske „Straže“ in general „bojovnikov“ proti naprednim shodom ima veliko smolo. Da ne more „Stajercijancev“ premagati, to je umevno; kajti taki fantki vendar ne bodejo odraslenih mož v kozji rog spravili! Ali naš nesrečni Kemperle ima še enega nasprotnika, ki ga ne more premagati; in to je — vino! Dokaz temu slededi dogodek, ki ga poroča „Marburger Zeitung“: Te dni enkrat v pozni noči našel je neki gospod v Mariboru na tleh ležati in smrčati — neko postavo žalostne zunanosti. Dotični človek je, brzkone premagan od rujne kapljice, padel na tla in tam obležal, kakor da bi bil v svoji postelji. Ker smo pa zdaj sredi v zimi in je znano, da pijanec prav hitro zmrzne, šel je gospod po stražnika, da spravi „ponesrečenega“ na gorki kraj. Policaj je prišel in postavil žalostno postavo na noge. In kdo je bil? Naš ljubi Kemperle, urednik, agitator, katoličan, govornik, jurist in tretjerednik (?) Kemperle!!! Ali namesto da bi se Kemperle lepo zahvalil policaju, da mu je ta na nevoljive noge pomagal, prišel ga je psovati in ga je baje tudi po obrazu udaril. Ker pa policaji niso zato tukaj, da bi jih pijani klerikalčki topli, napravilo se je sodnijsko naznanilo in Kemperle bo šel brzkone kašo pihati... Toliko nesreče ima ta mladenič! Res, vsi Koroščevi žegni mu ne pomagajo!

Nesrečni dan je bil za Franceta Kramberger pretekla nedelja. Najprve so ga morali iz zborovalne dvorane vreči. Potem je šel v prvaško gostilno Arnuš in popival je do jutra. Na vse zgodaj je stopil potem na cesto in se na javnem trgu stepel z nekim mladeničom. Na obeh straneh so padale klofute. Ali je to obnašanje za rezervnega oficirja? Pri temu pretepu je bil tudi domači politični kaplan navzoč, kateremu je nekdo besedo v obraz zabrusil: Ti si ravno takšni falot! Tako je koral prvaški šunder s klofutami! Hahaha!

Prvaško zapeljavanje mladine. Pred kratkem smo poročali o narodni hujškariji, ki jo širijo gotovi ljudje med nedoletnimi srednješolci. Zdaj poroča „Slovenec“, da so se žrtve te hujškarije že pojavile. Baje so iz gimnazije v Ptuj izključili učenca Skazo, iz gimnazije v Mariboru pa osmošolca Kovačiča ter sedmošolca Dečka... Nam v tem trenutku o celi stvari še ni ničesar znano in je prišel tudi ljubljanski „Slovenec“ do tega poročila na nepošteni način potom zlorabe uradne tajnosti. Naj bode že kakor hoče, — nam se smilijo prizadeti dečki, ki bodejo celo življenje čutili posledice svoje otročarije. Smilijo se nam pa tudi vboji stariši, ki so pravzaprav najhujše kaznovani. Zahvalite se zdaj pri dr. Fermevcu in drugih narodnjaških kapacitetah, ki zapeljavajo nezrele dečke v nesrečo!

Prvaški pretepač. V Konjicah je neki prvaški točki nekega meščana napadel ter z nožem težko ranil. Smrkovca so sodniji naznanili.

Kaplan s puško. Kaplana Franceta Ropa v celjski okolici mnogo faranov ne more videti. Dobil je vsled tega baje mnogo grozljivih pisem. Kaplan si je nabavil psa, ki naj bi ga čuval. Tudi ima poleg svoje postelje vedno nabasano puško. Lepe razmere, ki so jih seveda v prvi vrsti mladi politični duhovniki sami krivili!

Sodoma in Gomora. Piše nam stari prijatelj: Ako se ta protinaravna vnebovpijoča hudobija med duhovniki izvê, moralo bi po spisih sv. Alfonsa Ligvorijana ter farizejskih urednikov „Slov. Gosp.“ in „Straže“ vse tiho in skrito ostati, kajti po duhovskih ukih starega in srednjega veka je duhovnikom vsaka hudobija dovoljena in odpustljiva, in oni ostanejo pri vsem tem čisti in nedotakljivi! Zato so tudi zadnjič svojega tovariša svinjarja župnika Šorna kot celo neopolnega in čistega zagovarjali in oznanjevalce te nenaravne nesramnosti strastno napadali. Gorje pa posvetnim ljudem, zlasti liberalcem in

Nemcem, kadar se ti najmanj pregrešijo ali le sumijo, neusmiljeno jih bičajo trije p. . . „Slov. Gosp.“, „Straža“, navrh še tretji kranjski „Slovenec.“ Četudi pa je bil nesramni pohotneš možkih ljubčekov dne 14. januarja pri okrožni sodnji na eno leto težke ječe, in njegovih pet žrtev od njega zapeljanih na dva do štiri mesece težke ječe obsojenih, so klerikalni farizejski uredniki sedaj celo utihnili, ter bodo še nena ravno, nečloveško hudobijo svojega tovariša pri vsi svoji predrznosti čistili in vse vtajili in zakrili, kakor vselej (tako tudi zadnjič pri župniku Sušniku!) Povdarimo še to, kako velika sramota in škoda zadene onih pet žrtev, dva zakonska in tri samce za njih celo življenje! Tako so pa tudi pri volitvah vsi zaslepljeni volilci od strastnih duhovniških agitatorjev zapeljani, ker s tem sami sebi škodo kopajo, da ne pustijo duhovnikov pri cerkvi v miru, za kar so edino odločeni. — Povej no „Slov. Gosp.“, je-li bil ta gotovo večletni svinjski tovariš tudi „Stajerčev“ pristaš!?

V Ormožu priredijo v nedeljo, 29. januarja v gostilniških prostorih „Bierquelle“ lovski venček pod protektoratom visokorojenega g. grofa W. Wurmbrand-Stuppach in g. nadoficijala S. Gross. Godbo preskrbi kapela c. in kr. infant. polka št. 17 iz Celovca. Začetek ob 8. uri. Vstopnina 2 K za osebo. Ednostavna toaleta ali lovski kostumi. Čisti dobiček se odda v dobrodelne namene.

Pazite na deco. 4 letni sinček zakonskih Hrasnig v Gaberjih pri Celju se je igral pri peči. Pri temu je dobil take opeklino, da bode brzkone umrl.

Mica Kovačeva je hotel igrati v Mariboru iz Avstrije izgnani rudar Franc Straneck. Pil je do polnoči, ali denarja ni imel. Policija mu je prisrkelba brezplačno prenočišče.

Trdovratni samomorilec. V Mariboru je hotel delavec Matija Osenjak v Dravo skočiti, kar je pa stražnik preprečil. Ali pomagalo ni, kajti Osenjak se je doma obesil.

Obesil se je v Mariboru 70 letni hišni posestnik Johan Mercher. V zadnjem času se mu je pamet zmešala in je tudi skoraj oslepil.

Zblaznela je v Mariboru gospa R. N. Oddali so jo bolnišnici.

Iz ljubosumnosti napadel je fant Anton Leskovar v Zicah pri Konjicah tekmeča Antona Bukovnik in ga težko ranil. Stražnik je vročerkneža aretiral.

Svinjar. Posestnica Ana Bobner v Grušni pri sv. Jurju naznanila je svojega hlapca Jožefa Maček sodniji, ker je ta na prepovedani način občeval s — telico.

V železno blagajno posestnika Käfer v Pobrežu pri Mariboru vlomila je dekla Kati Czopot in ukradla 120 K. Potem jo je na Ogrsko, kjer je doma, popihala.

Ženski zločin. Dekla Marija Kovač v Žalcu bila je noseča. Spravila je pa sad na prepovedani način proč. Zaprla so jo.

Divjak. Fanta Franc Savnjak in Alojz Jerol v Planini pri Konjicah sta pila šnops in šla potem proti domu. Na poti je Jerol nakrat brez vsacega povoda vzel nož in je Ravnjaka 4 krat sunil ter ga smrtnonevarno poškodoval.

Svojo mati ugriznila je v pretepu oženjena Marija Počivavšek v Slabeh pri Kozjem. Lepa hčerka!

Nesreča. V Ptujtu sta se zopet enkrat splašila Jurzova konja. Dirjala sta po cesti proti železniški progi, ki je bila z šrangó zaprta. Prelomila sta šrangó. Medtem pa je pridrdral tovorni vlak, ki je enega konja popolnoma razmesaril in 30 m daleč vlekel. Kučijaž je na glavi težko ranjen.

Ukradel je Martin Pečnik v Mariboru sukno. Zasačili so ga pa takoj in vkljub temu, da je bežal, so ga vjeli ter oddali v luknjo.

Pretep po sv. maši. V Dramljah so šli fantje Miha in Anton Zdolšek ter Franc Verbič od maše domu. Brata sta Verbiča pretepla in tudi neki Anton Mastnak je udrihal po njemu. Take slučaje naj bi duhovniki raz prižnice grajali.

Zblaznel je v Mariboru konduktor Franc Marčič. Hodil je v sami sraciji po cesti. Oddali so nesrečneža bolnišnici.

Kolo ukradel je v Mariboru g. Fr. Paklu delavec Kostanjšek. Hotel je kolo potem za 10 K prodati. Tako so ga dobili in zaprli.

Čez stopnice sta padla v Hrastniku delavca Neubauser in Kellner. Prvi se je možgane pretresel, drugi pa roko zlomil.

Lepi občinski sluga je bil Franc Gorjanc v Škofjivasi. Spleparil je s podpisi in kradel občinski les. Gorjanc je sodniji naznanjen.

Ropar napadel je na cesti iz Celja v Laško posestnika Kosce iz sv. Rupreta. Ta se ga je komaj ubranil in zbežal.

Očeta zabodel in težko ranil je Jože Malajner v sv. Miklavžu. Brezvestnega sina so v Mariboru zaprli.

Obesil se je zaradi nevzdravljive bolezni Ignac Gigler v Mariboru. Nesrečnež zapušča 3 nepreskrbljene hčerke.

Roko zlomilo je v Trbovljah pri porivanju „huntov“ delavec Pavlu Holasek.

Pogorela je sušilnica olja g. Stigerja v Slov. Bistrici. Škoda je velika. Pri rešilnem delu sta bila dva požarnika težko ranjena.

Hude klofute je podelil v Trbovljah delavec Martin Smeck tovarišu Zagričniku. Pri temu ga je na očesu težko poškodoval.

Morilka svojega moža. Ana Babič v Zagaju je nagovarjala razne osebe, da naj njenega moža zastрупijo. Nekemu fantu je obljubila 200 K, ako umori moža in mu zažge hišo. Zverinsko žensko so zaprli.

Zastrupljenje. Hlapec Jože Vodenik v Konjicah šel je 18. decembra k svoji ženi v Kantskivasi. Tam je jedel žgance. Čez par dni je umrl. Pokopali so ga. Ali kar nakrat se je širila govorica, da je bil Vodenik od lastne žene zastrupljen. Odkopali so mrliča in zdravniki so potrdili, da je bil z arzenikom zastrupljen. Sodnija se s celo zadevo peča.

Samomor. Zaradi neke bolezni se je obesil v Halbenrainu krojač Eberhard.

Čudna smrt. Dekla nekega trgovca v Radgoni čutila se je mati. Da bi plod odpravila, snedla je veliko množino žefrana. Ali vsled tega je umrla.

Napadel je fant Jože Vermeš iz Krotovca pri Ptujtu občinskega odbornika Jož. Semlarič iz Zabovc na cesti v Ptujtu in ga težko ranil. Imel je že dalje časa nanj jezo.

Iz Koroškega.

Opozorjamo cenjeno naše čitatelje na članek „Prvaško gospodarstvo v pravi luči“, ki ga objavljamo v današnji številki „Stajerca“. Članek se tiče v veliki meri koroških razmer in naj ga naši prijatelji pazno prečitajo. Kajti tudi na Koroškem se pričenjajo pojavljati slabe posledice prvaškega gospodarstva!

Iz Šmarjete v spodnjem Rožu se nam zopet piše: Zadnjokrat smo poročali o našem mladem kaplanu. Ali stopili smo mu prehudu na kurja očesa. Zato je začel v svojem listu „Š-Miru“ cviliti na vse pretege. Zadeli smo pač žebelj na glavo ali, kakor se pri nas pravi, „trofili smo mačko na glid“. Mladi kaplan pač ne razume, da je med njim in ljubim našim starim župnikom velikanska razlika. Župnikove besede so vedno rodile lepi sad. Hvala Bogu, da 35 let nismo imeli takega modrijana v fari, kakor je novi kaplan. Mi že vemo, kam ta kaplan sili. Ali njegova kroglja ne bode zadela „ins Schwarze“. Belo barvo si že videl v Šmarjeti in nikar ne misli, da bi nas komandiral. Najboljši kraj zate je pač pri Čopiču, ki ti je v prvaškem mišljenju ednak. Koliko sta pa ljudi našela? Zdi se nam, da mora v Šmarjeti prav malo ljudi biti, ko sta tako hitro gotova bila pri kramarju. Veseli nas, da ima kaplan tako bistro glavico, da si je zapomnil tiste dve nedelji, na katerih se je vršila znana židana pridiga. Dopisnik bi pa rad vedel, kakšen je tisti katekizem, s katerem pravi kaplan, da ga ne poznam. Prišel bodem enkrat v farovž, da ga vidim. Pravi katekizem nam je pa že svoj čas g. župnik v šoli raztolmačil. Tega se držimo, ne pa političnega katekizma mladih črnosuknežev. Kaplan pravi, da hočem „zastrupiti“ ljudi v tej fari. Povem mu vsled tega očito, da sem mnogo „Stajerca“ tudi v Apačah razdelil, ker so me Apačani zanj prosili. Lepe stvari bodo v njem našli. Naj vedo, kako so slabi duhovniki v Čenstohanu obnašali, kjer so oropali Mati Božjo, kako so ropali pri klerikalni „central-kasi“ v Celovcu, kako je bil žegnani Se-

rjnik na 6 tednov zapora obsojen itd. Mi naprednjaki častimo dobre nepolitične duhovnike, za ostale se pa ne brigamo. Adijo Matijo!

Tat. V Greifenbergu je ukradel krojač Braudescher 300 K in pobegnil.

Poneverila je v Beljaku dekla Marija Kolbacher večjo svoto denarja. V Mariboru so jo pa že dobili in zaprli.

Kradel in sleparil je v Beljaku delavec Marko Kopanjnik. Potem je zbežal.

Dinamita ukradel je neznanec v sv. Lenartu i. s. 25 kil; istotako je ukradel 150 kapselnov. Tata se niso dobili.

Surovost. Hlapca Visočnik in Schumpfl v spodnjem Drauburgu sta najprej s fantom Oder popivala, potem sta ga pa tako pretepla, da je nezavesten obležal.

Roparski umor. V Arnoldsteinu so zaprli Hrvata Andreja Žnidarič. Mož je na sumu, da je delavca Angelo Bosso umoril in oropal.

Trebuh preparen je bil v Celovcu hlapcu Ferdinandu Brezdek. Sprl se je na cesti s fantoma Lovrenc Lodron in Alojz Winter, ki sta ga z nožmi grozovito obdelala.

Zaprli so v občini Winklern hlapca Petra Prebernig zaradi zločina proti pravosti.

Po svetu.

Smrt morilca. Poročali smo svoj čas, da je bil dalmatinski župnik Tomažević na 5 let ječe zaradi napeljevanja h umoru obsojen. Njegova ljubica in skrivka Ostrič bila je na 10 let obsojena. Te dni je fajmoštra v ječi kap zadela in je bil takoj mrtev. Ker je tudi Ostrič na smrt bolana, se govori, da se je čedni parček zastrupil.

Velika lakota vlada na severnem vzhodu Rusije. Tifus vsled gladu se grozovito razširja in nobenega zdravnika ni. Bati se je, da bodejo narodi Jakutov in Keraepv vsled lakote izumrli.

Ciganski roman. V neki vasi na Ogrskem so shranili cigani v gostilni veliko vrečo; rekli so, da pridejo zvečer ponjo. Ko je hotela hčerka gostilne zakleniti, vidila je, da se vreča premika. Vzela je puško in je na vrečo ustrelila. Ko so jo odvezali, našli so v nje ustreljenega cigana. Cigani so vtihotajili svojega tovariša v gostilno, da bi jo ponoči izropali.

Korajžni fajmošter. V Novemgradu je fajmošter Nika Grbin neko žensko z lastnimi rokami iz cerkve vrgel, češ da ni vredna biti v Božjem hramu. Pri temu jo je tudi ranil. Sodnija je nasilnega popa na 14 dni zapora obsodila.

Grozni morilec. Plesnega učitelja Krasinski v mestu Manicz na Ruskem so zasačili, ko je hotel bagajo svojega prijatelja oropati. Ustrelil je pri temu nekakega hlapca, neko ženo in otroka iste, nadalje še dve ženski, skupno torej 5 oseb. Morilca so zaprli.

Telegrami.

Slovenska tiskarna v Celju — zaprta.

Celje, 25. prosinca. Obrtna oblast je danes tukajšno slovensko tiskarno s trgovino vred zaprla. Vso delo v tiskarni se je moralo takoj vstaviti. Oblast je tudi vse knjige tiskarne in prodajalne konfiscirala. Prišlo se je velikim nepostavnostim na sled. Oblast vtemeljuje svoj korak s tem, da je podjetje prekoračilo svoj delokrog. Časopisi, ki se tiskajo v tej tiskarni, ne morejo več izhajati. Cela stvar je v zvezi s škandaloznim polomom v „Zvezi slovenskih posojilnic.“ O vsej zadevi še poročamo. Zadnji stebri propale „Narodne stranke“ se podirajo.

Dunaj, 25. prosinca. V državnem zboru je govoril danes nemško-napredni poslanec H. Wastian. Pojasnil je z ojstrimi besedami lažnivo farizejsko in brezvestno hujskarijo slovensko-prvaških poslancev. Govornik je omenil tudi „Štajerčeva“ stranko, ki jako lepo napreduje, in zlasti naše zadnje shode v Ptuj, Mariboru in sv. Lenartu. Zbornica je vzela to naznanilo z veseljem na znanje, kajti „Štajerčeva“ stranka dokazuje, da slovensko ljudstvo ni zadovoljno s pogubonosno politiko slovenskih poslancev.

Nekaj naukov za kmeta.

(Spisal ekonom J. Waupotič-Hardeck.)

Odločil sem, da hočem v kratkih besedah pedati kmetu nekaj važnih nasvetov, kako da naj si gospodarstvo zboljša in si s tem dohodke poviša. Kot frekventant vsakovrstnih kmetijskih in gospodarskih šol uvidel sem, da kmet dandanes mora biti dobro poučen, da je zmogel v vseh mu pretečih zadregah, znati si pomagati. V prvi vrsti mora biti kmet vreden knjigovodja svojega gospodarstva, da ob koncu leta potem vč, katera gospodarska panoga mu je največ dobička prinesla, da se je tesneje oprime in katera se mu je pa slabo obnesla

ali je mogoče pri njej še zgubo imel, da jo ima za manjše važno ali jo opusti. Nadalje mora biti tudi kemik in fizik, da ve konstatirati kake sestavine ima njegova zemlja, katero ima obdelovati, da njej potem ve z gnojili dodati česar jej manjka in da na njej take pridelke poseje, ki na njej najbolj uspevajo. Mora tudi vedeti ktere snovi pomebuje katera rastlina več ali manj, kajti rastlinska hrana je za posamezne rastline različna. Potem koliko redilnih snovi ima ta ali oni zemeljski pridelek, da si ga potem ve pri živinoreji v pravo korist obrniti, itd. Biti mora toraj tudi vztrajen opazovalec narave, ker od narave odvisej je plod njegovega dela. Nadalje mora tudi vedeti nekaj o živinozdravilstvu, da mu ni potreba v vsakem slučaju živinozdravnika klicati, posebno v slučajih, ki so hitre samopomoči potrebni. Nadalje mora znati tudi zakone in postave, posebno v koliko se tičejo kmetkega stana, ker drugače mora si pustiti od kakega oderuškega advokata kodo črez ušesa potegniti, posebno če ima prepričljivega soseda, ker slučajji so, da nekateri skoraj celo premoženje v lahkomišelnih pravdi zapravijo. Zelo potrebno bi tudi bilo, da bi se predmet zadevajoč kmetkega postavoiznanstva tudi v ljudske šole upeljal, koliko je to potrebno, mislim bi se skozi to vsaj nekaj to odjite preprečilo.

Tukaj naštel sem samo to važnejše, česa vse kmet znati mora, sicer bi se dalo še mnogo povedati, ako bi se hotelo o tem natančneje razpravljati; hotel sem namreč eno knjigo izdati, v katerej bi se to bolj temeljito in obširno razpravljalo, ali žalbog moj delokrog mi sedaj tega ne dopušča. Zatoraj hočem navesti tukaj samo le nekatere nedostatke v gospodarstvu. Ali en nasvet bi pa imel do kmetov posestnikov, da naj bi energično svoje sinove, posebno tiste ktere hočejo posvetiti kmetkemu stanu, pošiljali v kmetijske in gospodarske šole, ker tamkaj bo se vaš sin temeljito poučil o teh predmetih, ktere sem prej navedel. Ne smete svojim sinovom biti nevošljivi boljše bodočnosti, in se izjaviti, kakor nekateri, ki pravijo: »Kakor je delal moj oče, tako delam tudi jaz, in ni še posestvo propadlo, zatoraj tudi tako naj dela moj sin.« Seveda gospodarstvo ni morebiti propadlo, ali napredovalo pa tudi ni. Želi pa vendar vsaki, ne da bi stal vedno na starem stališču, ampak da napreduje, to je smoter vsakega izobraženega človeka. Tudi moramo pomisliti, da časi so se zelo izpremenili, vse se organizira in si hoče jamčiti boljše bodočnosti, naj si bo uradnik, obrtnik ali delavec, samo kmet zaozstaja pri starem. Dandanes reče se čitati dobre gospodarske časnike in knjige, kakor tudi politike ne v stran puščati, ki je tu in tam tudi važnega pomena za tvoj obstanek in bodočnost. Kdor dandanes nič ne čita in se ne uči, takemu ni mogoče na noben način napredovati. Kajti sedanjí čas reče se delati poprej z umom in še le potem z rokami, ne pa kakor nekateri, ki se lahkomišljeno mučijo noč in dan, pa vendar njihovo delo ne prinese pravega ploda. Oglejmo si toraj malo naša sedanja kmetka gospodarstva in opazili bomo dosti gospodarskih napak, ktere se morajo odpraviti, ako se hoče priti do boljše cilja. Tvarino razdelil sem v sledeče odstavke: 1. Gospodarska poslopja. 2. Dvorišče. 3. Živinoreja. 4. Poljedelstvo. 5. Travníštvo. 6. Vinoreja. 7. Sadjereja. 8. Gozdarstvo. Pisati hočem kolikor mogoče poljudno in v domačih izrazih da bo vsakemu lahko zastopno.

Gospodarska poslopja.

Gospodarska poslopja morajo biti prostorna, da zadostujejo v toliko, v koliko je posestvo obsežno. Na več krajih se opazi, da je premalo prostora, da mora biti gospodarsko orodje, kakor lotre, sani, plug itd. kje zunaj pod kapom, da postane moko posebno kadar po vetru dežuje in je toraj orodje enkrat suho in zopet moko, na kar hitro strohni in zopet mora biti novo. Potem pogledjmo v hleve, katerih je še primeroma zelo malo v pravem praktičnem stanju, tu in tam še opaziš v hlevu v kakem kotu jamo za gnojnico, kar dela velik smrad, kar živini zelo škoduje, da je podvržena vsakovrstnim boleznim. Iz hleva mora biti napeljan vodovod naravnost na gnojišče ali v gnojiščno jamo, da gnojnica sproti odteka in da ostane sploh čisti zrak v hlevu. Pomni: Ako hočeš imeti zdravo živino, skrbi za čisti zrak v hlevu! Opazi se tudi, da imajo na nekaterih krajih perutaino v govejih hlevih, kar tudi ni zavoljo smrada živini prijetno. Perutnina naj ima za se svoj hlev. Kar se tiče žitnice bi omenil, da je na suhem in vračnem prostoru in da se v njo ne spravljajo kaki boli vodeni pridelki n. pr. krompir, korenje, repa itd. in sploh stvari ktere gniliho, ker skozi to postane zrak v žitnici vlažen in nastanij se v njem vsakovrstne bakterije, kar povzroči da se zrnje vlage navleče, se sprime in začne plesniti in se pokvari. Ne spravijaj v žitnico toraj nikdar tvarine po kateri bi zrak vlažen postal, ako hočeš imeti sploh dobro zrnje! Nadalje tudi ne imej v spodnje kleti v kateri shranjuješ pijačo, kadno zelje, jesh itd. prej omenjenih pridelkov, krompirja, pese itd., ker ti pridelki so preveč podvrženi gnilobi in s tem se okuži zrak, kar ti lahko povzroči, da se ti s prva navedene tvarine pokvarijo. Za krompir, repo, korenje, peso itd. moraš imeti posebno primerno shrambo. Nekaj bi še omenil o prostoru za krmo. Navadno se krma na podstrešje nad hlevi spravi, kar je prav ali paziti se mora na to, da imajo hlevi dober strop, kateri ne pripušča sopara ki pride iz hleva, ker drugače postane seno od sopare vlažno in plesni, da s tem več ko pol redilnih snovi zgubi in sploh je še škodljivo živini. Priporočal bi, kateremu primanjkuje prostora za seno, da si da narediti taki kozolec, štirje drogi in streha ki se da privzdigovati po potrebi. Navadni kupci z enim drogom niso priporočljivi, ker radi natečejo in na zunanjej strani se dosti krme pokvari. Sedaj še o drvarnici. Navadno so drva za kurjavo na prostem, v poletnem času že velja ali po zimi nikakor ne, ko je več-

noma deževno in snežno vreme, da se drva mokrote navlečejo in se skoraj ne dajo posušiti, s čim se navadno ženske pogostoma čenerejo. Na nekaterih krajih imajo tudi navado, da drva sproti sekajo in potem s surovimi kurjo kar je velika nezmisel, ker drv se za tretjino več porabi in tudi nikake vročine ne dajo od sebe, kar je za pomisliti celo sedanjí čas, ko so drva tako drage. Napravi si toraj drvarnico in drva imej navadno sploh pripravljene suhe za kurjavo. Akoravno ti drv ni potreba kupiti vendar pomisli, da pozna-jši rodovi bodi tudi potrebovali drv in ne samo ti. Povsod moramo štediti akoravno z majhnim, pa vendar eno k drugemu vzeto dosti pripomore (Naprej pride!)

Loterijske številke.

Gradec, dne 21. januarja: 78, 49, 64, 25, 20.
Trst, dne 14. januarja: 60, 28, 70, 26, 57.

Ako želočno delovanje oslabi se mora poskušati, da se izbere pravilna sredstva, ki zamorejo želoček zopet k trajnemu, krepkemu delovanju pripraviti, kajti to je glavni pogoj za vse druge funkcije človeškega trupla. V tem ožiru najbolje znano sredstvo je skozi 40 let v vsej monarhiji razširjeni dr. Rosa balzam za želoček iz apoteke B. Fragner, c. k. dvorni liferant v Pragi. Zaloga tudi v tukajšnih apotekah.

Izjava.

Podpisana prekličeva našo v vlogah na c. k. štajerskoga namestništvo v Gradcu z dné 16. 11. 1910 storjeno očitjanje, da je nama kot predstojnikoma občine Malavas in Meretinci okrajni odbor ptujski pod lažnivo pretvezo vlovil podpise za vlogo na okrajni odbor ptujski in da se nama je ob priliki podpisal del imenovane vloge zamolčal in prikri.

Zahvaljujeva se, da je okrajni odbor ptujski vsled naše izjave umaknil obtožbo radi razžaljenja časti.

Dr. pl. Fichtenau m. p. Simon Belšak m. p.
Širce m. p. Franc Prelog m. p.
priči.

Prodaja vina

staro 20 polovnjakov, novo 30 polovnjakov, iz Leskovca št. 12. Vpraša se pri g.

Joh. Windisch, spodnji Breg pri Ptuj.

Konje za klati

kupuje v vsaki množini po najviših cenah

Isidor Copetti, Maribor, Kaserngasse št. 11.